

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21C/142/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611212110
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2012:6611212110.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v právnej veci žalobkyne Stredoslovenská energetika, a. s., Pri Rajčianke 8591/4B, Žilina, IČO: 36 403 008, zast. Mgr. Pavlom Karmanom, advokátom, Veľká okružná 26/A, Žilina proti žalovanému N. C., H.. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. T. XXX/X, občanovi SR, v konaní o zaplatenie 351,13 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 351,13 Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 322,92 Eur od 12. 5. 2009 do zaplatenia a s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 28,21 Eur od 14. 5. 2009 až do zaplatenia, na trovách konania 21 Eur a na trovách právneho zastúpenia právneho zástupcovi žalobkyne Mgr. Pavlovi Karmanovi, advokátovi, z AK Žilina 825,27 Eur, to všetko do 3. dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala voči žalovanému N. C. zaplatenia sumy 351,13 Eur s prísl. titulom odberu elektrickej energie na odbernom mieste N. T. XXX/X podľa zákona 656/2004 Z. z. o energetike. V písomnom podaní poukázala na to, že žalovanému bol odber vyfakturovaný po odpočítaní záloh faktúrou č. 2009 2220 041070853 splatnou dňa 11. 5. 2009 v sume 322,92 Eur a faktúrou č. 2009 2220 041070984 splatnou dňa 13. 5. 2009 na čiastku 28,21 Eur, ktorú žalovaný nezaplatil.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz pod č. k. 21C/142/2011-36 zo dňa 31. 8. 2011, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 351,13 Eur s prísl. v zmysle návrhu.

Platobný rozkaz napadol odporom v zákonnej lehote žalovaný dňa 20. 9. 2011, pričom uviedol, že na odbernom mieste, na ktorom mu bol odber vyfakturovaný, nebýva od roku 2004. Svoj byt prepísal na N. C., pričom predtým tam bývala F. S., rod. O., ktorá prevzala byt po ňom.

Na základe podaného odporu súd vo veci vytýčil pojednávanie. Právny zástupca žalobkyňi na pojednávaní trval na podanej žalobe v plnom rozsahu. Poukázal na to, že so žalovaným existoval zmluvný vzťah, ktorý trval do 16. 4. 2009, ktorý vzťah ukončila práve žalobkyňa a to z dôvodu neplatenia úhrady za odber elektrickej energie. Dodávka na odber elektrickej energie bola so žalovaným poskytovaná v zmysle prihlášky žalovaného zo dňa 27. 2. 1997. V období od 16. 4. 2009, kedy došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu so žalovaným, do 15. 12. 2009 žiadna zmluva na odberné miesto, kde pôvodne žalovaný odoberal elektrickú energiu, nebola uzavretá. Až 15. 12. 2009 došlo k uzavretiu ďalšej zmluvy na toto odberné miesto s odberateľkou F. S.. N. C. B. F. Ď.Ď. nie sú uvedení ako odberatelia na tomto odbernom mieste. Vo N. T. v bytovej jednotke č. XXX bývajú F. S., M. N., Š. B. D. M., N. B. N. C. a A. B. E. U., čo je možné zistiť z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. N. T. Z výpisu zo systému

žalobkyne vyplýva, že v uvedenej bytovej jednotke je 6 odberných miest. Existujú pritom len 4 meracie prístroje, keďže dvaja odberatelia nemajú platnú zmluvu. Odberné miesta sú označené tak, že číslo XXX označuje súpisné číslo domu a ďalšie číslo bytovú jednotku, takže pani S. je vedená pod číslom XXX/X a S.Á. C. pod číslom XXX/X. V tejto súvislosti poukazuje na prihlášku pre odber elektrickej energie a na tú skutočnosť, že elektrický merač č. 6439460 bol namontovaný v deň prihlášky žalovaného pre odber elektrickej energie zo dňa 27. 2. 1997 na odberné miesto XXX/X, na ktorom odbernom mieste je teraz vedená F. S.. Elektromery boli postupne menené, čo sa pravidelne vykonáva v určitých časových obdobiach. V priebehu dokazovania právny zástupca žalobkyne poukázal na to, že vykonal šetrenie na odbernom mieste, kedy zistil pravdivosť tvrdenia žalovaného, že odberné miesto XXX/X označené ako ČOM 5086977 je odberným miesto elektrickej energie za spoločné priestory v bytovom dome 188 vo N. T.. Ohľadne tohto odberného miesta nikdy nedošlo k prevodu zmluvných práv a povinností na N. C.. Nie sú však žiadne pochybnosti o tom, že ide o spoločné priestory. Pokiaľ žalovaný nevykonal prepis odberného miesta na iného odberateľa potom, ako sa odsťahoval, nie je to zavinením žalobkyne, ktorá žiadnu žiadosť takého charakteru neevduje. Od 16. 4. 2009 boli spoločné priestory vo vyššie uvedenej bytovej jednotke N. T. XXX riešené zmluvne cez F. S.. Stav v súčasnosti môže byť iný, pretože bytovka už má iného dodávateľa elektrickej energie.

Žalovaný na pojednávaní vyjadril nesúhlas so zaplatením žalovanej sumy. Uviedol, že žalobkyňa uplatňuje náklady za odber elektrickej energie za obdobie do 29. 4. 2009, pričom on sa z bytovky vo N. T. odsťahoval v roku 2004. Byt po ňom prevzala F.Ý. Ď. a neskôr jej dcéra, ktorá sa vydala za N. C., ktorý ostal bývať v byte so svojou manželkou. S N. C. navštívili aj zákaznicke centrum žalobkyne v Lučenci a požiadali o zmenu odberateľa. V kancelárii u žalobkyne výslovne žiadal ukončenie zmluvného vzťahu za odber elektrickej energie jednak do svojho bývalého bytu ako aj vo vzťahu k spoločným priestorom v bytovke, kedy odber za tieto priestory uhrádzal on a rozpísal ho na všetkých užívateľov bytov, od ktorých vybral peniaze vo výške ich podielov. Nevie sa vyjadriť k dátumu odhlásenia odberu elektrickej energie a ani to nevie upresniť, kedy sa do jeho bývalého bytu nasťahoval N. C. s manželkou N.. Býval v byte č. X, kde teraz býva N. C. s rodinou. F. S. teraz býva v jednoizbovom byte na prízemí. Nie je mu preto jasné, prečo je F. S. vedená ako odberateľka na odbernom mieste XXX/X, keďže býva v úplne inom byte ako býval on. Keďže v päťbytovej jednotke vo N. T. XXX bolo 5 bytov a je tam šesť meračov, tak je presvedčený, že posledný merač bol zriadený vo vzťahu k spoločným priestorom, ktorých osvetlenie hradili všetci užívatelia bytov. V priebehu konania sa žalovaný rozpamätal, že dostával dve faktúry, kedy jedna sa týkala odberu elektrickej energie za byt č. X, kde býval a druhý za spoločné priestory, ktoré zahŕňali chodbu, pivnice, kočíkareň, práčovňu a kotolňu. Odber za spoločné priestory bol fakturovaný na jeho meno, ale za odber sa skladali všetci. V tejto súvislosti poukazuje aj na prihlášku predloženú žalobkyňou, kde je uvedené, že táto sa týka „spoločného merania v byte“. Pamätá si, že v zákaznickom centre sa výslovne domáhal toho, aby boli spoločné priestory fakturované už na meno N. C.. Môže to potvrdiť aj jeho manželka N. C.. Namieta celú evidenciu žalobkyne, ktorá je vedená ohľadne päťbytovej jednotky vo N. T. XXX, kde býval, pretože v systéme žalobkyne je uvedená O. C., ktorá tam už nebýva a navyše rodina M. má pravdepodobne dva elektromery, pretože nielen svietia, ale aj kúria elektrickou energiou. Žalobkyňa mu neoznámila ani zmenu merača, s čím nesúhlasí, pretože elektromer mu bol odmontovaný bez jeho vedomia. Aj pani S. býva v inom byte, než je to uvedené v záznamoch žalobkyne, kedy sa nasťahovala do bytu po O. C.. Žiada zistiť, či v dome vo N. T. XXX boli evidované dve odberné miesta na jeho meno a to jeden za odber elektrickej energie v byte a druhý vo vzťahu k odberu v spoločných priestoroch. Tiež žiada zistiť, kedy došlo k odhláseniu odberu a následne k prepisu odberného miesta na N. C.. Pokiaľ v elektrárňach nedošlo na jeho žiadosť potom, ako sa z bytu odsťahoval, k odhláseniu elektromeru napojeného na spoločné priestory na N.F. C., tak tomuto došlo zavinením žalobkyne a nie jeho, pretože sa výslovne pamätá, že odber spoločných priestorov žiadal titulom zmeny vlastníctva k bytu. Nesúhlasí so zaplatením žalovanej sumy, pretože do domu vo N. T. XXX nevstúpil od roku 2006.

Svedkyňa N. C. potvrdila, že je manželkou žalovaného, s ktorým bývala spoločne v päťbytovej jednotke vo N. T. XXX/X. Bolo tam päť bytov, z toho štyri veľké a jeden veľmi malý. Odsťahovali sa v roku 2004, prípadne skôr. V jednoizbovom byte bývala O. C.. Do ich bytu sa nasťahovala F. Ď., predtým S.Á., rodená O. s dcérou N. a synom. Ďalej tam bývali M. N., rodina M. a A. U.. S manželom bývali v byte č. X, kde mali jeden elektromer. Tento bol spolu s ostatnými na prízemí. Spolu bolo namontovaných šesť elektromerov, z toho päť meralo odber v bytoch a šiesty merač musel byť napojený na spoločné priestory. Presne si pamätá, že odber elektrickej energie v spoločných priestoroch bol fakturovaný na meno jej manžela,

príčom za tento odber zaplatili a potom ho rozpočítali na všetkých užívateľov. Tento systém existoval od čias, keď sa do domu nasťahovali. Z týchto dôvodov im chodili vždy dve faktúry za odber elektrickej energie. F.M. S. sa neskôr z ich bytu odsťahovala a ostala tam bývať jej dcéra N. s manželom N. C.. Pamätá si, že jej manžel išiel s N. C. do zákaznickeho centra žalobkyne v F. nahlásiť zmenu užívateľa bytu a žiadali o prepis merača na rodinu C..

Svedok N. C. uviedol, že jeho svokra F.M. S., predtým Ď., kúpila od žalovaného a jeho manželky byt v bytovke č. XXX N. N. T.. Tento byt neskôr od svokry odkúpil on, pretože sa oženil a nasťahoval sa tam. V byte býva s manželkou. Po odkúpení bytu išiel so žalovaným do F. ku žalobkyni, kde v kancelárii oznámili prevod vlastníctva k bytu a žiadali, aby náklady spojené s odberom elektrickej energie vo vzťahu k tomuto bytu znášal už on. Vtedy došlo k prepisu odberného miesta na jeho meno, o čom predkladá aj doklad. Tiež predkladá zmluvu o prevode nehnuteľnosti medzi F. Ď. a ním a manželkou N. zo dňa 23. 5. 2007. Svedok v ďalšom zdôraznil, že žiadali len o prepis merača bytu, kedy zmluvu týkajúcu sa spoločných priestorov neriešili. Svedok však potvrdil, že žalovaný už dlhé roky nechodí do bytovky, v ktorej predtým býval. Po odchode žalovaného z bytovky spoločné priestory dlho neboli osvetlené, neskôr sa dohodlo, že faktúra bude chodiť na meno jeho svokry F. S., ktorá má namontované len jedny elektrické hodiny, ktoré merajú odber elektrickej energie aj v jej byte aj v spoločných priestoroch. Za odber energie v spoločných priestoroch sa užívatelia bytov skladajú F. S..

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania, faktúrami, prihláškou pre odber elektriny, výzvou na zaplatenie s dokladom o doručení, upomienkami a dokladmi o doručení, oznamom o ukončení zmluvy, potvrdením, oznámením Správy katastra Veľký Krtíš, listami vlastníctva č. XXX B. XXXX kat. úz. N. T., výpismi zo systému žalobkyne, oznámením žalobkyne, potvrdením o ukončení zmluvy, faktúrami, vyjadrením Obecného úradu N. T. a kúpnu zmluvou.

Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 517 ods.1, 2 OZ dlžník, ktorý si svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Prevedeným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný N. C. na základe prihlášky pre odber elektriny odoberal od žalobkyne v zmysle zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike elektrickú energiu na odbernom mieste č. XXX/X vo N. T.. Žalovaný odoberal elektrickú energiu na základe prihlášky o dodávke a distribúcii elektriny aj na odbernom mieste XXX/X. Vykonaným dokazovaním pritom súd zistil, že odberné miesto ČOM 5086973 vo N. T. XXX/X sa týkalo bytu žalovaného, kedy dňa 7. 6. 2007 došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným o dodávke elektrickej energie do uvedeného bytu a bola uzavretá nová zmluva s N. C.. Odberné miesto ČOM 5086977 vo N. T. Č.. XXX/X zahŕňalo odber elektrickej energie v spoločných priestoroch bytovky ako bola chodba, pivnice, kočíkáraň, práčovňa a kotolňa. Žalovaný v roku 2006 odpredal svoj byt F. Ď., rod. O., pričom ku vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúcej došlo 25. 4. 2006. Pozdejšie v tomto byte ostala bývať dcéra F. Ď., ktorá sa vydala za N. C., ktorí byt obývajú aj v súčasnej dobe. Po dohode s N. C. dňa 7. 6. 2007 došlo v zákaznickeho centre žalobkyne v F. k odhláseniu odberu elektrickej energie na odbernom mieste XXX/X, ktorý zahŕňa byt N. C.. Čo sa týka odberného miesta XXX/X týkajúceho sa spoločných priestorov, odber elektrickej energie sa naďalej realizoval, pričom odber bol fakturovaný na základe prihlášky žalovanému. Keďže menovaný odobratú elektrickú energiu nezaplatil, hoci bol odberateľom v zmysle prihlášky, žalobkyňa ukončila zmluvný vzťah so žalovaným pre neplatenie predpísaných preddavkov ako aj z dôvodu nezaplatenia faktúra dňa 16. 4. 2009. Žalovaný však dlžnú sumu nezaplatil a dlží žalobkyni čiastku 351,13 Eur. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy. Pre slušnosť sa patrí uviesť, že na záväzku žalovaného nič nemení tá skutočnosť, že elektrickú energiu neodoberal on sám a že dokonca na odbernom mieste už nebýval. Jeho povinnosťou bolo zmluvu so žalobkyňou aj vo vzťahu k druhému odbernému miestu, ktoré sa týkalo odberu elektrickej energie v spoločných priestoroch domu,

vypovedať. Súd preto na námietku žalovaného, že elektrickú energiu neodobral neprihliadol a žalobe vyhovel.

Žalobkyňa uplatnila voči žalovanému aj úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 322,92 Eur od 12. 5. 2009 do zaplatenia a 9% ročne zo sumy 28,21 Eur od 14. 5. 2009 až do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa uplatňovala úrok z omeškania v súlade s nariadením vlády SR číslo 87/1995 Z. z. a tiež žalobkyňa správne určila začiatok lehoty, od kedy sa žalovaný do omeškania dostal, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 OZ, ktoré uvádza, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V prejednávanej veci mala žalobkyňa plný úspech, preto jej súd priznal náhradu všetkých trov konania v rozsahu, aký si uplatnila. Žalobkyňa titulom trov konania uplatnila trovy, ktoré jej vznikli zaplatením súdneho poplatku vo výške 21 Eur podľa položky I písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zák. číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení zmien a doplnkov v súvislosti s podaním návrhu na začatie konania v tejto veci. Súd tomuto návrhu vyhovel a priznal žalobkyni na trovách konania 21 Eur, nakoľko mal za preukázané, že žalobkyňa súdny poplatok v tejto výške zaplatila na výzvu súdu dňa 17.05.2011.

Právny zástupca žalobkyne uplatnil aj trovy právneho zastúpenia v sume 137,55 Eur za 5 úkonov právnej pomoci a to prevzatie a príprava zastupovania 9. 7. 2009, spísanie návrhu na vydanie platobného rozkazu 31. 1. 2011, vyjadrenie k odporu 7. 7. 2011 a účasť na dvoch pojednávaniach 23. 11. 2011 a 14. 5. 2012. Za jeden úkon právnej pomoci si právny zástupca uplatnil 26,56 Eur, spolu 132,80 Eur. V tejto súvislosti súd zistil, že si právny zástupca uplatňuje trovy právneho zastúpenia za úkony skutočne vykonané a v správnej výške účtované. K týmto úkonom si právny zástupca pripočítal 1 x režijný paušál za úkon vykonaný v roku 2009 (prevzatie veci) vo výške 6,95 Eur, 3 x režijný paušál za úkony vykonané v roku 2011 vo výške 7,41 Eur a 1 x režijný paušál za úkon vykonaný v roku 2012 (pojednávanie dňa 14. 5. 2012) vo výške 7,63 Eur, spolu 36,81 Eur. Titulom cestovného si právny zástupca uplatnil dňa 23. 11. 2011 sumu 107,36 Eur a dňa 14. 5. 2012 sumu 110,04 Eur. Súd zistil, že toto cestovné je správne účtované pri spotrebe 0,09 l a 2 x 175 km a priemernej spotreby paliva 1,375 Eur, resp. 1,460 Eur. Náhradu za stratu času si právny zástupca žalobkyne uplatnil 148,20 Eur a 152,52 Eur tiež v súvislosti s dvomi pojednávami a to za 12 polhodín a 12,35 Eur, resp. v roku 2011 a 12,71 Eur. Spolu teda trovy právneho zastúpenia činia (132,80 + 36,81 + 107,36 + 110,04 + 148,20 + 152,52) 687,73 Eur. K tomu si právny zástupca účtoval 20% DPH, kedy sa preukázal osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty. Keďže súd zistil, že právny zástupca dôvodne uplatňuje DPH a účtuje ho v správnej výške (20% DPH zo sumy 687,73 Eur) 137,54 Eur, súd priznal trovy právneho zastúpenia (687,73 Eur + 137,54 DPH) 825,27 Eur.

Žalovaný je povinný zaplatiť istinu, úroky z omeškania, trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia v lehote do 3. dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. I súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.